

MANIFEST 8 DE MARÇ 2017

Els manifestos feministes, com cada 8 de Març, els pensam des de la reivindicació de drets laborals, socials, des de la denúncia de les desigualtats de gènere... però arriba un moment en el qual, en analitzar la realitat que ens envolta, veiem que any rere any seguim reivindicant pràcticament les mateixes coses. Per això, enguany hem decidit donar una passa més i les nostres reivindicacions parteixen des del marc de la economia feminista.

Avui volem posar damunt de la taula la reivindicació de les cures com a centre de la sostenibilitat de la vida i com a eix d'anàlisi política. És necessari un enfocament feminista per analitzar la crisi i el model econòmic, per damunt de l'economia de mercat.

Des dels feminismes veim com l'estructura socioeconòmica continua generant mecanismes d'injustícia social. Estam fartes de seguir reivindicant drets. Hem d'unir-nos per lluitar per una autonomia real, més enllà de la que concedeix el mercat laboral (al qual només aconsegueixen accedir persones en situació privilegiada) en aquest sistema actual capitalista i patriarcal.

Plantam cara des d'allò polític perquè no ens basta amb el fet de reivindicar millores a la feina, el salari, els drets socials, menys discriminació salarial, major igualtat, etcètera, mentre som dins del terreny de joc del capital. D'aquí, el nostre reclam feminista: posar la sostenibilitat de la vida al centre, perquè això ens permetrà anar filant més prim i entendre que parlar de feina, avui dia, és parlar d'heteropatriarcat, feina no remunerada i d'espais invisibles de l'economia que ens afecten com a dones.

Parlar de sostenibilitat de la vida no és només centrar-se en les tasques domèstiques sinó també és parlar sobre les lleis laborals que tenim o els acords de lliure comerç (com el TTIP). És parlar de com l'estructuració vigent de l'IRPF ens discrimina, parlar de com opera la cadena alimentària, de quina font prové l'energia que fem, etcètera.

Hem d'emprendre un procés de resistència crucial: començar a treballar des de la política feminista entenent el món d'una manera diferent a l'hegemònica.

- Analitzem què tenim a veure les dones amb el sistema econòmic i quin paper hi jugam.
- Entenguem que les mesures anticrisi que s'adopten actualment poden agreujar les desigualtats ja existents entre dones i homes. Per exemple, emfatitzant la inversió pública en sectors econòmics en crisi poc sostenibles –com el de l'automòbil o el de la construcció–, i no en infraestructura social –com a educació, salut, cures i

protecció social.

- Revisem la Llei aprovada el 99, la Llei per promoure la Conciliació de la Vida Familiar i Laboral de les Persones Treballadores. Perquè si bé al·ludeix al dret a la igualtat davant la Llei, al deure dels poders públics d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família i al deure dels poders públics de promoure les condicions per a la participació de les ciutadanes en la vida política, econòmica i cultural també parla d'un nou sistema. Però, de quin nou sistema es parla? Quan parla de conciliació, de quin tipus de conciliació ens parla?
- Rebutgem les estratègies econòmiques que segueixen esbiaixant la distribució dels ingressos i de la riquesa a favor del sector financer i dels grans capitals, alhora que priven moltes persones de les cures i els mitjans necessaris per portar endavant una vida sostenible.
- Rebutgem també un sistema econòmic que explota tant el treball domèstic com les cures no remunerades per part de les dones per sostenir el funcionament del sistema econòmic capitalista, confiant en nosaltres per absorbir les dramàtiques despeses de la crisi.

Creiem que la solució a la crisi actual requereix d'accions immediates per intervenir als mercats financers, restaurar i ampliar la despesa social amb la finalitat d'assegurar unes condicions bàsiques de vida, establir impostos progressius i implementar una política monetària no deflacionista.

Per acabar el manifest no podem deixar de donar tot el nostre suport a **la Vaga Internacional de Dones** (El Paro internacional de Mujeres), que en el cas espanyol es tractarà d'aturades de mitja hora . Amb aquesta gran vaga es pretén que els governs deixin d'usar insults misògins, que es prenguin mesures reals perquè les dones puguem caminar amb tranquil·litat pel carrer en qualsevol lloc i a qualsevol moment del dia. L'accés gratuït a l'atenció mèdica (incloent els drets reproductius), l'establiment i aplicació de greus sancions davant qualsevol tipus de violències cap a les dones, pel laïcisme dels nostres estats, i per defensar els nostres drets humans.

SOM LA FORÇA QUE MOU EL MON

DONES, ORGANITZEM-NOS